

3) Okoliczność, że nabywca złożył deklarację podatkową do organów podatkowych państwa członkowskiego przeznaczenia dotyczącą nabycia wewnątrzwspólnotowego, tak jak w sprawie przed sądem krajowym, może stanowić dodatkowy dowód zmierzający do ustalenia, że towary rzeczywiście opuściły terytorium państwa członkowskiego dostawy, lecz nie stanowi przesądzającego dowodu dla celów zwolnienia dostawy wewnątrzwspólnotowej od podatku od wartości dodanej.

(¹) Dz.U. C 300 z 4.12.2004.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 27 września 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Albert Collée, będący ogólnym następcą prawnym Collée KG, przeciwko Finanzamt Limburg an der Lahn

(Sprawa C-146/05) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 28c część A lit. a) akapit pierwszy — Dostawa wewnątrzwspólnotowa — Odmowa zwolnienia — Spóźniony dowód dokonania dostawy)

(2007/C 297/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Albert Collée, będący ogólnym następcą prawnym Collée KG

Strona pozwana: Finanzamt Limburg an der Lahn

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 28c część A lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstwa państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1), w zmienionym brzmieniu — Odmowa zwolnienia od podatku obrotowego wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów — Spóźnione przedstawienie faktury dowodzącej wewnątrzwspólnotowego charakteru transakcji

Sentencja

Artykuł 28c część A lit. a) akapit pierwszy szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstwa państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 91/680/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by organy podatkowe państwa członkowskiego odmawiały zwolnienia od podatku od wartości dodanej dostawy wewnątrzwspólnotowej, która rzeczywiście miała miejsce, jedynie na tej podstawie, że dowód na dokonanie tej dostawy nie został przedstawiony we właściwym czasie.

Przy badaniu prawa do zwolnienia od podatku od wartości dodanej związanego z tego rodzaju dostawą sąd krajowy powinien uwzględnić okoliczność, że podatnik uprzednio świadomie zataił dokonanie dostawy wewnątrzwspólnotowej tylko wówczas, gdy istnieje zagrożenie utraty wpływów podatkowych i jeżeli zagrożenie to nie zostało całkowicie wyeliminowane przez podatnika.

(¹) Dz.U. C 143 z 11.6.2005.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 27 września 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Twoh International BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-184/05) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 28c część A lit. a) akapit pierwszy — Dostawy wewnątrzwspólnotowe — Zwolnienie — Brak obowiązku gromadzenia dowodów przez organy podatkowe — Dyrektywa 77/799/EWG — Wzajemna pomoc właściwych władz państw członkowskich w dziedzinie podatków bezpośrednich i pośrednich — Rozporządzenie (EWG) nr 218/92 — Współpraca administracyjna w dziedzinie podatków pośrednich)

(2007/C 297/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Twh International BV

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 28c część A lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1), w związku z dyrektywą Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. dotyczącą wzajemnej pomocy właściwych władz państw członkowskich w dziedzinie podatków bezpośrednich i pośrednich (Dz.U. L 336, str. 15), zmienioną dyrektywą Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. (Dz.U. L 76, str. 1) oraz w związku z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 218/92 z dnia 27 stycznia 1992 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków pośrednich (VAT) (Dz.U. L 24, str. 1) — Sprzedaż i przewóz towarów do innego państwa członkowskiego na rachunek kupującego — Nieprzekazanie istotnych informacji przez właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia — Obowiązek lub brak obowiązku organów państwa członkowskiego wysyłki wystąpienia o udzielenie informacji do właściwych organów państwa członkowskiego przeznaczenia i ewentualnie obowiązek ich uwzględnienia

Sentencja

Artykuł 28c część A lit. a) akapit pierwszy szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 95/7/EWG z dnia 10 kwietnia 1995 r., w związku z dyrektywą Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. dotyczącą wzajemnej pomocy właściwych władz państw członkowskich w dziedzinie podatków bezpośrednich i pośrednich, zmienioną dyrektywą Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r., oraz w związku z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 218/92 z dnia 27 stycznia 1992 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków pośrednich (VAT), należy interpretować w ten sposób, że organy podatkowe państwa członkowskiego rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej nie są zobowiązane do wystąpienia z wnioskiem o udzielenie informacji do organów państwa członkowskiego, które dostawca wskazuje jako państwo przeznaczenia.

(¹) Dz.U. C 217 z 3.9.2005.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 4 października 2007 r. w sprawie Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-186/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Krajowy monopol sprzedaży detalicznej napojów alkoholowych — Zakaz przywozu przez osoby prywatne)

(2007/C 297/05)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: L. Ström van Lier i S. Pardo Quintillán, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji (przedstawiciel: K. Wistrand, pełnomocnik)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Republika Finlandii (przedstawiciel: E. Bygglin, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 28 WE i 30 WE — Krajowe ustawodawstwo dotyczące krajowego monopolu sprzedaży detalicznej napojów alkoholowych zakazujące przywozu takich napojów bezpośrednio przez osoby prywatne

Sentencja

- 1) Zakazując przywozu napojów alkoholowych przez osoby prywatne działające za pośrednictwem przedsiębiorców lub wyznaczonych przez nie zawodowych przewoźników, Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 28 WE, przy czym zakazu tego nie można uznać za uzasadniony na podstawie art. 30 WE.
- 2) Królestwo Szwecji zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 171 z 9.7.2005.